

Значи, житото минава редица изпитания, докато се превърне въ хлѣбъ.

Казвамъ: както виждате, изпитанията, противоречията въ сегашния животъ сж необходими. За онзи, който разбира противоречията, тѣ сж привилегия. Безъ изпитания човѣкъ не може да се приближи къмъ Бога. Колкото по-голѣми сж изпитанията, толкова повече човѣкъ се приближава къмъ Бога. Ако не е изпиталъ сиромашията, безвѣрието, безнадеждието, безлюбието, злото, мрака въ живота, човѣкъ никога не би се приближилъ къмъ Бога и не би Го позналъ. Само чрезъ изпитанията той ще разбере, какво представя истинската любовъ, вѣра и надежда. Само по този начинъ той ще разбере, че любовта е по-силна отъ безлюбието, отъ ада и отъ смъртъта; вѣрата е по-силна отъ безвѣрието; надеждата е по-силна отъ безнадеждието; доброто е по-силно отъ злото. Казано е въ Писанието: „Единъ праведенъ ще гони хиляда грѣшни, а двама праведни ще гонятъ десетъ хиляди грѣшни.“ Значи, силата на единъ праведенъ е равна на силата на хиляда грѣшни, а силата на двама праведни е равна на силата на десетъ хиляди грѣшни. Следователно, ако сте праведенъ човѣкъ и срещнете мечка въ гората, не бѣгайте отъ нея. Хванете мечката за ухото, спрете я и започнете да се разговаряте съ нея. Въ Писанието имаме такъвъ примѣръ; тамъ се говори за Давида, който се е борилъ съ мечка и съ лъвъ, а после се бори и съ Голиата. Саулъ му каза: „Не можешъ да се боришъ съ Голията, защото ти си дете, а той — мжжъ ратникъ още отъ младостта си.“ И рече Давидъ Саулу: „Като пасѣхъ овцетѣ на отца си, дохождаше лъвъ или мечка, та грабваше овца отъ стадото, но азъ излизахъ следъ тѣхъ и ги поразявахъ; така освобождавахъ овцата отъ